PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Alltifrån Pacific-kusten till Atlanten

British Columbia har mycket att bjuda på, då det kommer till jakt och klimatförhållanden. Ett kortare utdrag ur Hans Bergmans värdefulla bok om denna underbara provins.

FÖR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV.

Canada har stora tilldragelser för alla slags turister under alla slags förhållanden. Ibland världens länder finnes det intet, som är rikare i detta avseende. Naturen har tydligen så bestämt. Canada är anmärkningsvärt för sitt geografiska läge. I öster bilda Appalachien bergen Gaspé halvö och sjöprovinserna. Omkring Hudson Bay finnes en V-skapad platå bildande Laurentian Highlands samt sträckande sig från St. Lawrence River till norrvägs mot den Atlantiska oceanen. I väster finnas bergskedjorna Rocky, Selkirk och andra, vilkas fötter bada sig i Pacific oceanen och vilka från öster till väster hava en vidd av från omkring 600 mil. Norr om British Columbia ligger Yukon Territory, berömt för sina floder och dalar såväl som för sitt guld. Mellan dessa ytterligheter befinner sig låglandet mellan södra Quebec och Ontario samt Great Lakes, under det att i mitten av detta land har man vidsträckta prärier, som sträcka sig från Great Lakes till foten av Rockies samt från Förenta Staternas gränslinje till Arctic. Detta omfattar jordens största jordbruksareal.

Med en areal av 3,729,665 kvadratmil — eller nära 703,000 större än Förenta Staterna — så följer därav naturligen, att Canadas klimatiska förhållanden äro åtskilligt varierande. Men fastän en stor variatet råder, vad beträffar sommarklimatet från Atlanten till Pacific-kusten, så är dock detsamma modererat på grund av att detsamma reguleras av oceanen samt av vindarna från landets många sjöar, floder och prärier.

Canada är ett land med ljusa dagar, och de normala åriga timmarna av solsken varierar från 2,200 i de inre provinserna till 2,000 i de provinser, som gränsa emot Atlanten och Pacific oceanen.

Canadas vattenvägar utgöra ett av de mest anmärkningsvärda geografiska drag. Med undantag av Hudson Bay, Bay of Fundy samt Gulf of St. Lawrence och andra så har Dominion en vattenareal av 125,755 kvadratmil, vilket är en större areal än staterna New York, New Jersey och South Carolina. I öster beröras stränderna av denna Dominion av Atlanten och i väster av Pacific oceanen, i norr av den arktiska oceanen samt Hudson Bay. I alla dessa flyta mäktiga floder in, under det att det inre är talrikt försett med sjöar och floder.

Vad beträffar historiskt intresse samt storslagna scenerier, har Canada mycket att bjuda på, vilket kommer att tilltala varje turist. Canada kan visserligen ej visa gamla borgar eller gamla historiska minnesmärken. Men i alla fall är Canada ej utan historiska attraktioner — såsom i gamla Quebec och Ontario, där många strider utkämpades, och vilka strider hade ett stort inflytande på framtiden av den nordamerikanska kontinenten, såväl som för Canada själv.

I underbar scenisk skönhet kan intet land uppvisa bättre, ty Canada bjuder både på fjällnatur och slättlandsnatur.

Canada är den största av de brittiska Dominions, både vad beträffar areal och vit befolkning. Fastän en del av det brittiska kejsardömet är Canada i alla avseenden en självständig stat. Den centrala auktoriteten ligger hos den federala regeringen i Ottawa. Samtidigt ha de nio provinserna sin egen regering på ungefär samma sätt som de enskilda staterna i Amerika. Visserligen finnes det en generalguvernör i Canada som en representant av den engelska kronan. Men han regerar ej, utan hans handlingar bestämmas av den federala regeringen.

* * *

För landsmän i prärieprovinserna vill jag rekommendera att köpa Hans Bergmans bok om British Columbia, om vilken jag skrev i förlidet nummer. Jag har under mina resor påträffat flera, som på gamla dagar ämna slå sig ner i denna provins. De kunna ej göra bättre än köpa denna bok.

På grund av stor brådska har jag ej tid denna gång skriva en längre artikel, vadan jag även nu vill avsluta med att citera ett par kapitel ur nämnda bok av Hans Bergman. Det kan vara intressant för läsarna att se, vad han säger om British Columbias djurvärld och klimatiska förhållanden. Och härmed överlämnar jag ordet åt honom:

British Columbias djudvärld — jakt.

British Columbias vilda och otillgängliga bergstrakter äro ett hemvist för villebråd av alla slag och ett riktigt jägareparadis. För jägaren torde British Columbia med all säkerhet nu vara den mest gynnade domän i hela norra Amerika. Sålunda förekommer i ymnighet älg, björn, rådjur, "cariboo," den nordamerikanska renen, bergfår, stengetter samt alla slags fågelvilt. En del av dessa högdjur förekomma i sådan ymnighet, särskilt älg och björn, pumas och rådjur, även "cariboo", att man kan skjuta därav så mycket man önskar, naturligtvis under jaktstadgans bestämmelser. Bland högvilt intaga älg och björn dock den ledande platsen, och förekomma dessa talrikast i inre central- samt norra delen av provinsen såsom Atlin, Telegraph Creek, Stitkine och Cassiar distrikten. Praktexemplar av älg, varav man får de bästa huvudena för uppstoppningsändamål, erhållas i Cassiar distriktet. I Atlin och Stitkine distrikten samt Prince George trakten finnes förmodligen mer älg på kvadratmilen än i någon annan del av kontinenten, och detta gäller även om björn.

Grizzlybjörnen påträffas överallt å fastlandet, men ej på Vancouverön. Den är mycket vanlig i de nämnda trakterna av det inre samt i Lillooet och East Kootenay distrikten. Trakterna på ömse sidor om Naas, Stitkine och Skeena floderna erbjuda ypperliga tillfällen till björnjakt, ävensom efter många av de långsmala havssunden, "inlets." Bästa tiden att jaga björn är på våren, så snart snön smält på bergssluttningarna och litet är kvar i skogen.

Trakten omkring Usk och Hansit är även rik på villebråd, med bergsluttningarna formligen vimlande av storvilt av alla slag såsom älg, rådjur, grizzlybjörn och andra slags björnar, dessutom bergfår och bergetter, för att ej tala om fågelvilt såsom hjärpe, fasaner och ripor.

Den svarta björnen finnes överallt, såväl i det inre som å Vancouver och kusten. När laxen leker i strömmarna, lever denna björn nästan uteslutande på denna fisk och påträffas då lätt kväll och tidigt på morgon.

Den nordamerikanska renen, "Cariboo" kallad, är tämligen allmän på sina ställen i Selkirkbergen, från riksgränsen norrut till 54 breddgraden. I Chilcotin finnas de ganska talrikt, men de bästa jaktmärkerna kunna nås från Quesnel eller Prince George. Av rådjur finnas två mycket närbesläktade arter, som trivas i samma trakt. De skilja sig från varandra endast genom sin storlek samt hornens byggnad. De förekomma mer eller mindre talrikt i hela södra delen av provinsen till österom kustbergen. De bästa rådjur jaktmarkerna äro Chilcotin och delar av östra Kootenay. På Vancouver-ön och efter kusten förekommer kust-rådjuret ofantligt talrikt samt på alla öarna utom Queen Charlotte gruppen.

Bergfåret anträffas på skilda orter på fastlandet, mellan 49 och 52 breddgraderna. De största och vackraste exemplaren erhållas i östra Kootenays klippberg. Det finnes ännu ett stort antal bergfår i denna trakt; men jakten är besvärlig, enär bergen, där de förekomma, äro vilda och otillgängliga och busksnåren täta. Bridge River och Chilcotin äro de mest omtyckta jaktplatserna, där fåren ännu äro talrika.

Ett annat högdjur och eftersökt villebråd är Canada-hjorten "Wapiti," vars bild förekommer i British Columbias vapen. Detta ädla villebråd förekommer talrikt på Vancouver-ön, särskilt i dess nordvästra del. Det börjar också bli gott om den i sydöstra Kootenay, där de äro fridlysta. Liksom Sveriges riksvapen uppbäres av tvenne lejon, så uppbäres British Columbias vapen, på ena sidan av en Wapiti och den andra av ett bergfår.

Ännu en annan bergfårart förekommer 50 mil norr om Sileslay vid Atlinsjöns sydända. Tre mil söder om sjön äro fåren mycket talrika. Åter en annan bergfårart, Yukonfåret, anträffas från sydändan av Tesslinsjön till McMillan floden.

Stengetter äro mycket talrika inom hela provinsen, varhelst det finnes höga berg. På kusten förekomma de i ännu större antal än i det inre. De bruka anträffas på bergen nära Vancouver.

Timmervargen finnes mer eller mindre över hela provinsen, men särskilt talrikt på Vancouver-ön. Han är ett ofantligt djur, troligt det största i vargfamiljen och växlar storligen i färg, från svart till grå och från brun till gul.

Shakalen förekommer mer eller mindre talrikt i det inre av landet.

Bergslejonet (cougar) är utomordentligt talrikt på Vancouver-ön och i vissa delar av fastlandet, framför allt i Okanoogan och gränstrakten mot Staterna.

Författaren har på sina resor i bokens intresse gjort många iakttagelser som bekräftelse på den rikliga förekomsten av vilda djur i British Columbia. I den trakt, där ett svenskt nybygge låg, förekom björn så talrikt, att man när som helst, morgon och kväll, kunde få se en dylik lurvig best sysselsatt med den ädla fiskesporten, om man begav sig till ett ställe, där en bäck utmynnade i en sjö; hur björnen blixtsnabbt högg ramarna i den ena feta laxöringen efter den andra, ja, fiska mycket mera än nålster Brun kunde äta upp, därvid ädagalägganda riktiga sportfiskareegenskaper. Det är klart, att björn, som bedriver lönande fiske och blir fet därav ej är vidare farlig och ingalunda behöver anställa förödelse bland en nybyggares husdjur. Annorlunda är förhållandet med puman och shakalen vilka äro riktiga plågoris i farmsamhällen i skogsbygden.

Kuguaren, puman eller bergslejonet är i fullvuxet tillstånd av en lejonhonas storlek. Dess blodtörst gör den mycket skadlig för hjordarna, och den dödar ofta en mängd får på en enda natt. Den klättrar med lättheit i träd och är kraftig och vig i sina rörelser. Puman tyckes med förkärlek vilja hålla till ute på någon stor trädgren, vanligtvis över skogsväg eller stig, där lurande på sitt byte för att när offret, t. ex. ett rådjur kommer förbi, då störta ned på detsamma. Fastän kuguaren sällan angriper människor, så är det ändock ganska kusligt att en mörk kväll vandra fram efter en skogsväg och tänka, att en sådan best skall ligga på lur rätt över ens huvud. Författaren har besökt bergstrakter där personer hå berättat att under mörka kvällar kuguaren ibland kan följa en människa på passande avstånd efter en skogsväg, därunder uppgivande ett läte liknande ett barns gråt och kvidan. Det duger ej just för en nervsvag person att vara ute ensam och veta, att man har en dylik gråtande passagerare bakom sig. Vid besök, som av författaren gjorts i svenska nybyggen i bergstrakter, såsom i trakten av Hope, har det berättats, att kuguarer om nätterna kommit fram till husen, berett sig tillträde till fähuset och där ihjälrivit [illegible] bortfört kalvar. Sedan har någon shakal eller "coyote" kommit och gjort påhälsning i honshuset och där kanske ihjälbitit alla hönsen, vilket anföres för att påvisa några av de svårigheter, som nybyggare få utstå.

Lodjuret förekommer överallt på fastlandet, men [illegible] i det inre, liksom även vildkatt.

Av rävar förekomma den svarta räven, silverräven, korsräven och den vanliga räven, men endast i norra delen av provinsens inre.

Andra pälsbärande djur äro bävern, som finnes överallt inom provinsen, både på fastlandet och på öarna, men är fridlyst; muskrättan, allmän men talrikast vid mynningen av Fraser River; havsuttern, som är mycket sällsynt; landuttern, som finnes mer eller mindre överallt, men talrikast i det nordliga inre; racoonen (sjubb); de tvänne mårdslagen (marten och mink); järven, grävlingen, igelkotten, haren, kaninen, polecat, vesslan, hårsälen, pälssälen och sjölejonet.

Marten och mink tillhöra båda mårdsläktet. Men den förres skinn är mycket dyrbarare än den senares. Det billigaste marten skinn betalas med $25, varemot minkskinn betalas med $6 a $7. Präktiga exemplar marten skinn betalas med $150, och i särskilda fall ända upp till $200 per styck. Till ett bevis på hur man lurade indianerna vid skinnhandel kan anföras, att en uppköpare på en viss plats köpte ett marten skinn av en indian för $2.50, vilket han sedan sålde för $200.

En ivrig sportman och jägare mr J. Utterström i Vancouver har lämnat följande uppgifter angående storvilt samt jakt i allmänhet i British Columbias nordligare delar.

Till British Columbia strömma jägare från snart sagt alla världens hörn, särskilt till de norra fjälltrakterna som utöva en speciell dragningskraft för de jaktlystna. Stora områden äro där ännu ganska litet kända och erbjuda rika tillfällen för utövandet av den ädla jaktsporten. Villebråd av den mest rikhaltiga variétet förekomma här ganska allmänt ihestadels i hjordar av ansenlig storlek. I allmänhet äro British Columbias bästa jaktmarker belägna ända till 200 engelska mil ifrån närmaste järnvägs- eller [illegible]kommunikation. Skrivaren har under sina strövtåg i norra British Columbia sett tusentals av de ståtliga älgoxarne. Under parningstiden i slutet på september är den bästa jaktsäsongen. Vid den tiden kan man ofta påträffa älgar i hopar på fem till tio stycken betande ute på de öppna slätterna. Mot kvällsidan komma vanligen de stora oxarne och sluta sig till sällskapet. De synas tycka om att göra mycket väsen av sig, och deras annalkande kan ofta höras på långt avstånd, då de med sina kolossala hornkronor riva i och bryta ned de små träd och buskar som äro i deras väg, för att därmed imponera på älgkorna genom sin oförvägenhet och styrka. Vid ett tillfälle gynnades vi av den ståtliga anblicken att se nio stycken stora älgar samtidigt stå och dricka ur en källa, vars vatten vid närmare undersökning befanns vara bemängt med kemikalier och syntes utöva en viss dragningskraft på de ståtliga djuren, allidenstund vi senare på dagen fingo bevittna en formlig tillströmning av dessa skogens monarker, oaktat det fanns god tillgång på vanligt vatten.

Grizzlybjörnen samt den svarta björnen, som båda förekomma talrikt påträffas helst av jägaren efter bergssluttningarna, där snölavinerna på våren sopat bort snön och där gräs sålunda först uppspirar. De lurviga nallarna komma nämligen fram där för att fylla sina magar efter vinterns långa svältkur. Man kan sålunda ta se en fem a sex stycken björnar på en enda gång ute på en dylik snölavinbana. För övrigt är det alltid intressant att observera en dylik bergssluttning på våren, ty man kan ej veta vilka vilda djur som kunna komma fram för att söka föda, hälst på kvällsidan. Ibland kommer en grizzly som är så stor och fruktansvärd att det går kalla kårar efter ens rygg att betrakta honom och det gäller att ha säker hand och säkert öga då man skall söka fälla dylikt storvilt.

Den i British Columbia vanligast förekommande högfjällsrenen "Cariboo," vilken är nära nog dubbelt så stor som den svenska lapprenen, påträffar man under jaktsäsongen i hjordar från tio till två hundra stycken strax ovanom trädgränsen. Under morgonen och den senare delen av eftermiddagen äro de ute och beta i de små dalsänkorna. Under den hetaste tiden av dagen draga de uppåt fjällen, där de vanligen upfsöka ett snöfält eller en glacier. Här lägga de sig ned till vila för att vara fria från de besvärliga insekterna. En egendomlighet hos dessa djur är deras utpräglade nyfikenhet. Man kan t. ex. tilldraga sig deras uppmärksamhet genom att hålla en röd duk i handen. De stora oxarna komma genast försiktigt framklivande för att se vad som är å färde och stanna på några hundra fots avstånd. Här bliva de stående i några minuter med nosen i vädret. Vid minsta lilla rörelse av föremålet för deras nyfikenhet hoppa de om varandra och springa iväg ett stycke för att nästan omedelbart återvända, denna gång på litet närmare avstånd. Detta deras tillvägagångssätt upprepas ofta ett flertal gånger. Då de slutligen lyckats vädra lukten av mannen med duken, här det iväg så fort benen kunna bära dem.

Ibland bergsfåren finnas fem olika slag British Columbia. Deras betesplatser äro de gräsbevuxna bergsplatåerna och ibland de branta klipporna där de finna sitt skydd från människor och rovdjur. De stora gumsarne finner man parvis medan tackorna och lammen äro samlade i små hopar från 5 till 10 stycken. Att jaga dessa ståtliga djur är en sport som är värd att sträva efter. Det största huvud som jag har fått på mina jaktresor mätte 16¾ tum i omkrets vud huvudet och 42 tum långt i spiralform.

En pälsdjursjägare Mr. Lagerquist berättar några av sina erfarenheter på Vancouver-ön på följande sätt: Det var på hösten 1920 som jag jämte en kamrat begav mig uppåt Vancouver-ön på "trapping." Vi foro uppefter öns västkust så långt som till Port Renfrew. Därifrån färdades vi i en kanot, med våra tillhörigheter uppefter San Juan River. Komna en 16 mil uppåt nämnda älv etablerade vi vårt högkvarter för vintern och byggde vår första cabin. Vädret var fint tills hyddan var färdig och vi hade fått tak över huvudet, men då började det att regna och fortsatte att regna natt och dag utan avbrott för 26 dygn. Under tiden höggo vi dock ved för att räcka en tid framåt varjämte vi använde tiden med att ställa i ordning våra fällor eller "traps." När så vädret blev så vi kunde vara ute grepo vi oss an med att hugga upp "trails" (stigar) så att vi kunde komma fram genom skogen och snåren för våra "trap lines." En dylik "trap line" motsvarar vad man i Norrland kallade "snar-led," där snaror utsattes för skogsfågels fångande. Den som erinrar sig det fria livet att med bössan på axeln ströva omkring i skog och mark och tillse sina snaror, där en präktig tjäder eller orre alltibland påträffades, kan också göra sig en föreställning om det romantiska livet ute i den vilda amerikanska västern, med att ha en "trap line" och på en enda dag erhålla flera mårdar, bävrar, "coons" och andra dyrbara pälsdjur.

Här hade vi tre olika "trap lines" om tillsammans 18 mils längd. Vår andra cabin eller depå anlades 8 mil upp från vår första och vår tredje eller översta cabin 14 mil upp. Nu hade vi stigar upphuggna och jaktetugor byggda, och nu blev det för oss att utsätta och gillra våra saxar för vilket arbete åtgingo avå dagar, då allt var färdigt för mister mård, mickel räv och mister "coon." Vi togo oss nu tre dagars vila och rast, under vilken tid vi dock voro ute och sköt rådjur vilket gav oss kött för vårt vinterbehov. Den första dagen vi voro ute och tillsågo våra saxar erhöllo vi tre präktiga mårdar på uppvägen till vår översta cabin, och på återvägen erhöllo vi två till. På detta sätt höllo vi på med ganska god jakttur tills december inbrott. Den 2 december begåvo vi oss som vanligt över vår gillersaxled och kommo upp till jaktstugan nr 3, dit vi nådde på kvällen. Men då började det att rägna, och det värsta vi sett i våra liv. Det bar över nämnda älv för att komma till vår översta hydda, för vilket vi hade fällt ett stort träd tvärsöver. Då älven svällde up av rägnfloden följde vårt broträd med. Det var då att fälla ett annat träd tvärsöver för att vi skulle kunna komma därifrån men även det följde med strömmen, och så med inalles 8 träd. Vi hade mat med oss för endast två dagar men det blev på femte dagen innan rägnet upphörde och vattnet sjönk undan så pass att det var möjligt att fälla ett träd över älven så att vi kunde få begiva oss ned till jaktstugan nr 1, dit vi nådde på kvällen. Vi hade då ej haft någon mat på tre dygn och det förråd vi hade där smaka bra. Vi hade då fint väder några dagar eller till den 16 december men då utbröt den värsta storm som man sett på västkusten på en 40 års tid. Vid omkring 10-tiden på kvällen började det braka i skogen och jättetråden föllo titt och tätt. Om vi någonsin svarit rädda för våra liv så var det då. Intet annat skydd än vår bräckliga hydda vilken med dess inevånare skulle krossats därest något av de väldiga träden slagit tvärs over den. Under hela natten fortforo träden att falla i kors och tvärs omkring vår hydda, ett stort träd endast 8 fot därifrån. Som ingen öppen plats fanns i skogen var det heller ingen annan råd än att stanna inne. Vi kommo dock ifrån det hela med livet. Det torde vara på sin plats att här inflika att det var samma natt eller under samma dygn som den oerhörda förödelsen av skogen skedde på Olympiska halvön. Enligt väderleksbyråns uppgifter hade stormen under detta dygn en hastighet av 150 mil i timmen.

Vi stannade däruppe och höllo på med vår gillerfängst till i slutet av februari. Vi hade då sedan i början av december fångat 36 marten, 8 mink. (Det svenska namnet på båda dessa djurslag är mård.) Vidare 14 "coons" (sjubb) samt två bjärnar. Vi sålde dessa skinn för över $1,000. På vår återförd till Renfrew kantrade vår kanot och vi kommo i vattnet men räddade oss och kommo lyckligt och väl tillbaka till Victoria igen. Tro's faror och besvärligheter är det dock ett fritt och romantiskt liv att vara ute i vildmarken och jag skall fortfarande ägna mig åt pälsdjursfängst.

Av fåglar finnas i British Columbia över 80 olika arter. Här må nämnas änder, gäss, svanor, tranor, strandfåglar, beckasin, sandpipare, bränningsfåglar, hjärpe, rapphöns, fasaner och duvor.

* * *

Klimatförhållanden.

De klimatiska förhållandena — temperatur och nederbörd, i British Columbia variera mycket, beroende på fysiska förhållanden, men i allmänhet taget så kan det sägas att British Columbias klimat har mycken likhet med det som råder i de europeiska länder som ligga inom samma breddgrader. På grund av stilla havets tempererande inflytande på kustklimatet äro vintrarna här milda och somrarna svala. Utomordentligt ymnigt rägnfall förekommer på vintern, på Vancouver-ön, särskilt efter öns västkust, samt efter fastlandskusten. Medan den totala årliga nederbörden t. ex. i trakten av Surf Inlet uppgår till 17 fot (1921), så är nederbörden i åtskilliga andra trakter av provinsen såsom Kamloops, 7 tum och i trakten av Tranquille där provinsens lungsotssanatorium är förlagt, 5½ tum om året, i genomsnitt. Skillnaden mellan 17 fot och 5 tum måste sägas vara ofantlig. Surf Inlet är också British Columbias våtaste trakt och därnäst kommer Clayoquot trakten på Vancouver-öns västkust med en genomsnittsnederbörd av 11 fot om året. Trakten av Ocean Falls har också en ofantlig nederbörd och det säges på skämt om denna plats att namnet härleder sig från det faktum att oceanen här "faller", i form av rägn. Provinsens torraste trakter äro å andra sidan, såsom redan anfört, Tranquille och Kamloops. Då det blir fråga om snöfall står trakten av Glacied, i Selkirk bergen som numro ett med 30—32 fot och därnäst Ferguson i West Kootenay distrikaet med ett snöfall av 25 fot årligen.

Till jämförelse med den totala årliga nederbörden i Surf Inlet trakten 200 tum, och Clayoquot, 130 tum, samt på kusten i övrigt, kan anföras att den årliga genomsnittsnederbörden för Sverige som ett helt, under sista 30-årsperioden var 20 tum. För t. ex. Älvsborgs län var genomsnittsnederbörden under nämnda tidrymd 28 tum om året. I Uppsala, Södermanlands, Kalmar och Jämtlands län var genomsnittsnederbörden 19—20 tum årligen.

British Columbias kallaste trakter åter torde vara Chilcotin i övre Fraser distriktet med en maximum vinterkölj av 42 grader under noll; Vanderhof i samma distrikt samt New Hazelton, samma distrikt, och å samma breddgrad som Öresund med en maximum vinterkyla av 30 grader.

Provinsens varmaste trakt utan några om och men West Kooaenay distriktet, med Nelson och Waneta som de hetaste ställena, med en sommartemperatur av 95—100 grader. I Okanogan och Similkameen distrikten, samt i Thompson River distriktet är det också mycket varmt på sommaren medan vintrarna i de förstnämnda [illegible] även äro jämförelsevis milda.

På somliga ställen inom provinsen har man fått det intrycket, att åtminstone öster om kustkedjan en ytterligt stark köld måste utstås av invånarna, medan man på sina ställen inbillat sig att kustklimatet liknar medelhavsstränderna. För att få en rimlig idé om verkliga förhållandet bör man först på en karta över Europa undersöka den del därav som ligger mellan samma breddgrader och sträcker sig över samma område från Atlantiska kusten österut, och därefter bör man taga i betraktande hurusvida de kända förhållandena där kunna modifieras genom de lokala skiljaktigheterna vid Stilla havet. Man finner då att emellan de 49 och 59 breddgraderna ligga Storbritannien, nordöstra hörnet av Frankrike, Belgien, Holland, norra Tyskland, Danmark, södra Sverige, Östersjöländerna samt ryska kusten ända till Finska viken. I areal och läge motsvarar detta område British Columbia och kan i det hela taget sägas erbjuda samma klimatiska förhållanden. De olikheter, som böra tagas med i räkningen, äro följande: för det första flyter icke Japanska strömmen, Stilla havets norra ekvatorialström så nära amerikanska kusten som Golfströmmen norra Europas kuster, utan släpper in en arkaisk ström norrifrån, från Ishavet nämligen. Denna arktiska ström, som gör British Columbias vatten ytterst kalla, orsakar en kondensering av den luftens vattenhalt, som bäres av de förbärskande västliga vindarna, vilket förhållande än synnerligen välgörande för växtligheter. För det andra höjdas vindarna något av kustkedjan, varigenom ett torrt bälte bildas österut om dessa berg, medan de högre luftströmmarna uttömma sin fuktighet mot Selkirkbergen och orsaka det mer rikliga snöfall, som utmärker dessa berg från Klippbergen.

Sålunda bildas en serie av alternerande fuktiga och torra bälten genom provinsen, vilka ej äga någon motsvarighet å Europas kust, utan där fördelas nederborden jämnt över hela arealen.

Det allmänna resultatet av de ovannämnda skiljaktigheterna mellan de två regionerna är, att nederborden på Pacific kustens stränder och temperaturens ytterligheter i det inre accentueras. Vad kusten beträffar, så måste en ökning i nederbörd och allmän fuktighet väntas i norr där den arktiska strömmen är kallare och där den japanska strömmen flyaer närmare land och kondenseringen följaktligen är större. Vancouveröns ostkust blir mindre fuktig än dess västkust genom att bergen och skogarna på ön upptaga fuktigheten, och stränderna på fastlandet bli mer utsatta för rägn och dimma genom den låga temperaturen hos vattnet i sundet som skiljer ön och fastlandet åt. Det kan därför sägas, att British Columbias klimat taget som ett helt äger alla de drag som utmärker klimatet i de europeiska länder som ligga inom den tempererade zonen och att det är därför ett klimat, som väl lämpar sig för den mänskliga rasens utveckling, under de mest gynnsamma förhållanden.

Det torde i detta sammanhang ha sitt intresse att anföra att Victoria ligger på alideles samma breddgrad som Paris; Vancouver ligger lika långt norr om 49 breddgraden som Victoria ligger söder om den. Prince Rupert ligger på samma breddgrad som Kiel och Sassnitz; Hazelton å samma breddgrad som ön Bornholm; Peace River "blocket" som det kallas, å samma breddgrad som Helsingborg o. s. v.

Väderleksförhållandena i provinsens olika delar kunna angivas sålunda: I Kootenay distriktet, som omfattar Columbiaflodens dräneringsområde, Selkirksbältet och Klippbergens västra sidor, gör det höga läget luften tunn och uppfriskande. Där finns tillräckligt nederbörd, från 18 till 20 tums rägnfall om året och ett snöfall från en till tre fot. Om sommaren stiger kvicksilvret ända till 90—100 grader i skuggan om dagarna, men nätterna äro i stället svala. Ibland förekommer om vintrarna köldvågor, då kvicksilvret faller åtskilliga grader under noll men dessa äro av kort varaktighet. Det är sällan någon skada orsakas av torka och ehuru det i sumpmarkerna tillfälligtvis förekommer sommarfrost, så kunna verkningarna avtägsnas genom utdikning och odling. På den stora inre platån råder ett mycket torrare klimat, med en nederbörd från 7 till 12 tum. Yppig växtligket är inskränkt till kanterna på sjöar och floder, medan landskapet i allmänhet framvisar de vanliga runttoppade kullarna med "bunch" gräs som är typiskt för den amerikanska västerns "range" land eller ofantliga bergssluttningar. I många dalar utvisa blomstrande farmsamhällen effekten av omsorgsfull odling, och varhelst konstvattning har praktiserats, kan resultatet ses i rikliga skördar.

Söder om Shugwap och Kamloops gjärna visar klimatet ett mellanting mellan "bunch"- eller ökengräslandets torrhet och kustens fuktighet. Landet är till stor del parklikande, något vågformigt och växtligheten frodig och omväxlande. Det finnes nog rägn för alla ändamål och klimatet liknar i det närmaste central Europas.

De många dalar, som genomskära kustkedjan, ha särskilda klimatiska egendomligheter. Skyddade som dessa dalar äro av de omgivande bergen mot bistra nordanvindar gå de varma briserna från kusten fritt igenom dem. Solens strålar koncentreras på de lägre bergens sider med nästan tropisk styrka, och även på de högre terrasserna ge fruktträdgårdar och vingårdar stora skördar. Så snart man lämnat bergen bakom sig och nått Pacific stranden inträder en förvånande förändring i förhållandena. Där växtligheten har lämnats i sitt ursprungliga tillstånd förekommer en nästan ogenomtränglig snårartad underväxtighet varur resa sig väldiga skogar av "fir," tall, gran, o. s. v. Detta beror på den starka nederbörden och de korna och milda vintrarna. Den torraste punkten på kusten är Victoria och dess granskap. Under somliga vintrar förekommer ej heller någon märkbar frost. Den delen av det nordliga inre, som omfattar Cariboo och Chilcotin trakterna har ett strängare klimat än Kootenay disariktet. Detta beror på det höga läget över havet men klimatet är ganska mild jämfört med central Ruysland som ligger på samma breddgrad.

Den del av Peace River dalen, som ligger inom provinsen åtnjuter ett mycket mildare klimat. En de högre liggande distrikten, längre söderut. Angående norra landes är det inte något tvivel om att när skogen är avverkad, marken vlir terrare och klimatet betydligt mildare.

DR. H. ROSENBERG
— M. D. D. O. —
ECLECTIC LABORATORY
113 PHOENIX BLDG.
Tel.: A.7749
Hörnet av Notre Dame Ave. & Princess St.

Vi invitera personer, som äro behäftade med hudsjukdomar besöka oss. Vi specialisera i hudsjukdomar i ansiktet; ävenså kvinnosjukdomar. Vi inbjuda er att rådfråga oss angående kroniska sjukdomar såsom reumatism, förlamning, magsjukdomar och fetma. Vi begagna en annan metod av "therapeutics."

Fria råd och fri behandling till fattigt folk, som kunna visa att de ej förmå betala. Den fria behandlingen äger rum varje fredag och lördag mellan kl. 11 f. m. till 2 e. m.

Varför lider ni?

Orenheter i systemet äro orsaken till de flesta vanliga åkommor.

Dessa oreuheter kunna endast utdrivas, om avföringsorgenen befinna sig i gott skick.

DR. PETERS

KURIKO

är känd för sina verkningar på dessa organ; den hjälper dem att avlägsna giftiga och förskämda ämnen.

Den första flaskan skall bevisa dess företräden. Den är ett gammalt enkelt örtbotemedel och innehåller ingenting som ej är välgörande för systemet.

Utförligen den ej hos apotekare, enär den endast tillhandahålles genom speciella agenter. För närmare upplysningar tänskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)

En Affärsutbildning, erhållen vid **The Success College**, Winnipeg, är en **Fullständig träning.**

THE SUCCESS är den bästande handelsskolan i västra Canada. Dess överlägsenhet beror på utmärkt läge, ideala lokaler, förstklassig ledning, kompletta materialer, moderna vittomfattande kurser, expert lärarekår och verksam Anställningsbyrå. Ingen annan handelsskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUCCESS i dessa viktiga grenar.

KURSER

Speciella elementar kurser: — Skrivning, läsning, stavning, räkning, språklära, engelska, brevskrivning geografi m. m. — för de vilka ej ha tillfälle att gå i skola.

Farmares handelskurs: — Speciellt anlagd för att hjälpa de unga farmare att använda affärsmeder. Innesluter handelslag, korrespondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer m. m.

Stenografi, affärer, bokhållerier, sekreterare, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbilda ungt folk för kontorsarbete.

Hemstudie kurser i elementära och affärsämnen för moderat kostnad — för de som ej ha tillfälle att besöka skolan. Fullständiga upplysningar på begäran.

Träna i Winnipeg, där levnadsomkostnaderna äro låga, var de bästa utsikter för anställning finnas, och där vår fria anställningsbyrå står till Ert förfogande.

SUCCESS graduanter finna anställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag.

Skriv efter fria prospekter.

THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd.
Hörnet av Portage Ave., och Edmonton St.
WINNIPEG, MAN.
(Står ej i samband med någon annan skola).